

روز بر عهده‌ی اوست که فرشته‌ی توانگری هم خوانده می‌شود. او در بیشتر مراحل با نماد مؤنث دیگری به نام پاران = پرنده همراه و همپاست. در اوستای جدید اشی و نگوهی دختر آهورامزدا و آریثتی = اسپندارمذ و خواهر «دئنا = دین»، «سروش»، «رشن» و «مهر» شناخته می‌شود که همچنان مادرش بخشنده‌ی خرد و دانایی به پارسایان و درست کرداران است.

اصفهانی - ژاله
ESFAHANI JALE

«...۱۳۰۰ خ»

پس در حالی که در دبیرستان درس می‌خواند آثارش در روزنامه‌های «سپنتا»، «اخگر» و «باختر امروز» به به تناوب به چاپ می‌رسید. در خاتمه‌ی تحصیل در دبیرستان بهشت آیین، در بانک ملی ایران به کار پرداخت و در همان حال نخستین دفتر شعر خود را به نام «گل‌های خودرو» در ۱۳۲۳ خ در تهران انتشار داد که نقادان ادبی آن را نخستین دفتر شعر یک زن ایرانی، پس از پروین اعتصامی دانستند. ژاله پس از این موفقیت سال ششم ادبی را در دبیرستان نوربخش به پایان رساند و در پی آن در سال ۱۳۲۵ در دانشکده‌ی ادبیات دانشگاه تهران سرگرم ادامه‌ی تحصیل شد.

او پس از شرکت در نخستین کنگره‌ی نویسندگان ایران در تهران، در سال ۱۳۲۵ خ، با یکی از افسران هوایی به نام شمس‌الدین بدیع تبریزی ازدواج کرد و با او به تبریز رفت و پس از مدت کوتاهی با همسرش به اتحاد جماهیر شوروی سفر کرد و زندگی تازه‌ای را در شهر باکو آغاز کرد. در آنجا دروس دانشکده‌ی ادبیات را تا گرفتن لیسانس دنبال کرد و پس از فراآموزی زبان‌های روسی و ترکی، به ترجمه‌ی ۱۰۰۰ بیت از اشعار شاعران کلاسیک و معاصر آن دیار دست زد. در سال ۱۳۲۸ پسرش بیژن و ۵ سال بعد پسر دومش مهرداد در باکو به دنیا آمدند. او از آن پس برای ادامه‌ی تحصیل به مسکو رفت و رساله‌ی دکترای خود را درباره‌ی زندگی و آثار ملک‌الشعراى بهار در دانشگاه دولتی

شاعر آوازه‌دار معاصر ژاله اصفهانی «ناتل سلطانی» در سال ۱۳۰۰ خ در یکی از خانواده‌های مالک و زمیندار از مادری منور نام و پدری به نام ابوالقاسم در خانه‌ای در کوچه‌ی مجلسی خیابان شیخ بهایی اصفهان، زندگی را آغاز گرفت. او کودکی مستعد و باهوش بود که از ۷ سالگی برای عروسک‌هایش شعر می‌گفت و نخستین غزل خود را نیز در ۱۳ سالگی سرود و از آن

ژاله اصفهانی در سپتامبر ۱۹۸۰ به ایران بازگشت و مجموعه‌ی دیگری از اشعار خود را به نام «اگر هزار قلم داشتم» در تهران منتشر ساخت، اما ۲ سال بعد به اروپا سفر کرد و در لندن اقامت گزید. از ژاله اصفهانی آثار شعری دیگری در لندن، سوئد و آلمان و نیویورک انتشار یافته که به ترتیب «البرز بی شکست» ۱۳۶۲، «ای باد شرطه» ۱۳۶۵، «هر گلی بویی دارد» ۱۳۶۶، «خروش خاموشی» ۱۳۷۱، «سرود جنگل» ۱۳۷۴، «ترنم پرواز» ۱۳۷۶، «پوچ در پوچ» ۱۳۷۶ نام دارند.

ژاله اصفهانی که از زنان فرزانه‌ی معاصر ایران است، زندگی‌نامه‌ی خود را به نام «سایه‌ی سال‌ها» نخست بار در آلمان و زان پس در تهران - ۱۳۷۹ به انتشار در آورده است.

اصلاح پور - سمیرا

ASLANPOUR SAMIRA

«... - ۱۳۴۳ خ»

سمیرا «سکینه» اصلاح پور، زاده شده در ۲۰ مهر ماه ۱۳۴۳ خ است. او در خانواده‌ای مذهبی رشد کرد و بالنده شد و از نخستین سال‌های دبستان تا ده فاه از به مطالعه

مسکو به نام «لامانوسوف» LAMANOSOV گذراند و عنوان دکترای ادبیات را در ۱۹۵۹ گرفت. ژاله از ۱۹۶۰ تا ۱۹۸۰ در آکادمی علوم انستیتوی ادبیات جهان «ماکسیم گورکی» M-GEORGI مسکو به پژوهش‌های ادبی و نگارش آثاری از جمله «نیما یوشیج پدر شعر نو» که به زبان روسی چاپ شد، «شعر نو چیست» و بررسی تحقیقی و تطبیقی آثار شاعران ایران و افغانستان و تاجیکستان سرگرم بود و در همین زمان رساله‌ای را درباره‌ی «عارف قزوینی» انتشار داد، چند نمایشنامه را از زبان آذری به روسی برگرداند و با ایراد سخنرانی‌های متعدد در کنگره‌ها و کنفرانس‌های ادبی بین‌المللی، چهره‌ی درخشانی از زن معاصر ایرانی را به تماشا گذاشت. اشعار ژاله در آن زمان در ۲۰ مجموعه به زبان روسی، آذری و... و ۷ دفتر شعر به خط فارسی سیرلیک در تاجیکستان به چاپ رسید و برخی از اشعارش نیز به زبان‌های چک، عربی و کردی انتشار یافت. و در همان زمان موفق به نگارش چندین منظومه‌ی دراماتیک نیز شد که یکی از آنها به شکل اپرا در صحنه‌ی اپرای باله به نام صدرالدین عینی در خلال سال‌های ۱۹۵۹ و ۱۹۶۰ در دوشنبه به اجرا درآمد.

ژاله پس از انتشار مجموعه شعر «زنده رود» به سال ۱۹۶۵ در مسکو در ایران ممنوع‌القلم اعلام شد، اما همین مجموعه در ۱۳۵۸ در تهران به چاپ رسید و در پی آن دفتر دیگری نیز از اشعار او به نام «نقش جهان» انتشار یافت.